

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

CZIFRA kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(13290/05. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2009. március 24.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Czipra kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,

Ireneu Cabral Barreto,

Vladimiro Zagrebelsky,

Dragoljub Popović

Danutė Jočienė,

Sajó András,

Nona Tsotsoria, *bírák*

és Sally Dollé, *Hivatalvezető*

2009. március 3-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (13290/05. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Czipra József („a kérelmező”) 2005. március 2-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Horváth Róbert Kiskunhalason praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) dr. Höltzl Lipót Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2008. április 10-én a Második Szekció Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Arról is döntés született, hogy a kérelem érdeme és elfogadhatósága egyidejűleg kerül megvizsgálásra (29. Cikk 3. bekezdés).

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1953-ban született és Kunfehértón él.

A. A felszámolási eljárás

5. 1997. március 28-án a kérelmező, a Telekabel Kft. („a Társaság”) alvállalkozója, felszámolási eljárást kezdeményezett a Társaság ellen a Bács-Kiskun Megyei Bíróságon, mivel a Társaság fizetéseképtelenné vált és nem fizette ki a kérelmező számláit.

6. 1997. szeptember 10-én a Megyei Bíróság megállapította a Társaság fizetéseképtelenségét, és elrendelte a felszámolást. A határozat 1998. június 25-én vált jogerőssé. A felszámolási eljárásban összesen harmincegy hitelező vett részt.

7. 2000. március 1-jén a bíróság jóváhagyta az adós közbenső mérlegét.

8. Számos panasz elbírálását követően a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2004. október 21-én megállapította a felszámolási eljárás befejeződését, és megszüntette a Társaságot. A határozatot 2005. január 20-án kézbesítették a kérelmező számára.

B. A Társaság elleni polgári per

9. 1997. július 15-én a Társaság megállapodást írt alá egyik fő ügyfelével meghatározott összeg ezen ügyfél részére történő kifizetéséről. Az is rögzítésre került, hogy cserébe az ügyfél minden további követeléstől eláll.

10. 1999. december 2-án a kérelmező egy másik hitelezővel együtt pert indított a Társaság és a fent említett ügyfél ellen a Bács-Kiskun Megyei Bíróság előtt, az alperesek által kötött megállapodás érvénytelenné nyilvánítását kérve a bíróságtól.

11. Új eljárásra utasítást követően a Szegedi Ítéltábla végül 2004. február 27-én részben a felperesek javára döntött. A Bíróság az eljárási illeték egy részének viselésére kötelezte a kérelmezőt. A határozatot 2004. április 7-én kézbesítették a kérelmező számára.

12. 2004. november 15-én a Bács-Kiskun Megyei Illetékhivatal az illeték megfizetésére hívta fel a kérelmezőt. A kérelmező kérelmére az Illetékhivatal 2005. október 7-én 2006. október 31-ig felfüggesztette a határozat végrehajtását. 2007. március 22-én a kérelmező fizetését letiltotta az APEH. A kérelmező végrehajtási kifogást nyújtott be a határozat ellen, amelyet a hatóság elutasított. A végrehajtási eljárás jelenleg is folyamatban van.

C. Adótartozás miatti első eljárás a kérelmező ellen

13. 2002. június 25-én az APEH adótartozás címén lefoglalta a kérelmező által a Társasággal szembeni kérelmezői igény kielégítéseként kapott összeg egy részét.

14. 2003. április 5-én az APEH végrehajtást rendelt el a kérelmező ingatlanának értékesítésére, miután további adótartozás fennállását észlelte. A kérelmező nem terjesztett elő végrehajtási kifogást.

15. 2003. május 13-án Kiskunhalas Jegyzője adótartozása megfizetésének elmulasztása miatt visszavonta a kérelmező egyéni vállalkozói igazolványát. A kérelmező nem terjesztett elő közigazgatási fellebbezést a határozat ellen.

16. 2004. március 23-án az APEH a kérelmező ingó vagyonát is lefoglalta. 2004. május 26-án az adótartozás után fizetendő késedelmi kamat egy részét méltányossági alapon elengedték.

17. Mivel a kérelmező végül megfizette a tartozást, az APEH 2004. november 11-én megszüntette a végrehajtási eljárást.

18. 2005. szeptember 15-én az APEH felhívta a kérelmezőt az adótartozás után járó késedelmi kamat megfizetésére. A kérelmező 2006. május 25-én benyújtott, a késedelmi kamat megfizetésének elengedése iránti kérelmet az APEH elutasította. A határozatot az APEH Központi Hivatala 2006. július 18-án helyben hagyta. A kérelmező nem kérte a határozat bírósági felülvizsgálatát.

D. Helyi adótartozás miatti második eljárás a kérelmező ellen

19. 2005. augusztus 10-én Kiskunhalas Jegyzője helyi adótartozásról tájékoztatta a kérelmezőt. 2005. december 20-án a Jegyző figyelmeztette a kérelmezőt, hogy további összegeket kell befizetnie helyi adóként. A kérelmező panaszt nyújtott be a Bács-Kiskun Megyei Közigazgatási Hivatalhoz az adókivetések ellen.

20. 2006. február 27-én a Közigazgatási Hivatal elutasította a panaszt.

21. 2006. március 31-én a kérelmező végül megfizette tartozását, a Jegyző azonban késedelmi kamat megfizetésére kötelezte a kérelmezőt.

22. Mivel a kérelmező nem tett eleget a kötelezésnek, Kunfehértó Jegyzője 2006. július 10-én tájékoztatta a kérelmezőt, hogy nyugdíjának egy részét letiltják a késedelmi kamat megfizetése céljából.

23. A kérelmező nem terjesztett elő végrehajtási kifogást a végrehajtási intézkedések ellen.

A JOG

24. A kérelmező panaszolta, hogy a fenti, A fejezetben ismertetett eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével. A Kormány vitatta a panaszt.

25. A figyelembe veendő időszak 1997. március 28-án kezdődött és 2005. január 20-án zárult le. Ilyen módon egy bírósági szinten csaknem hét évig és tíz hónapig tartott.

26. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

27. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló

kérdéseket vetettek fel (ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII.).

28. A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének. Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

29. A kérelmező az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése alapján a B fejezetben ismertetett eljárás és eljárási illeték-végrehajtás, valamint a fenti C és D fejezetekben ismertetett két adóeljárás kimenetelét és tisztességtelen voltát is panaszolta.

30. A B fejezet alatti eljárást illetően a Bíróság észrevételezi, hogy a polgári perben a jogerős határozatot a Szegedi Ítéltábla 2004. február 27-én hozta meg. A kérelem előterjesztésére azonban csak 2005. március 2-án, azaz a hathónapos határidő lejártá után került sor. Továbbá, a bírósági eljárási illeték végrehajtása jelenleg is folyamatban van, ezért az ezzel kapcsolatos panasz idő előtti. Ebből következően ezek a panaszok a hathónapos határidő, illetve a hazai jogorvoslatok kimerítésének elmulasztása miatt az Egyezmény 35. Cikkének 1. és 4. bekezdése alapján elfogadhatatlanok.

31. A C és a D fejezetben ismertetett ügyeket illetően a Bíróság észrevételezi, hogy a kérelmező nem terjesztett elő kifogást a határozatok végrehajtása ellen, nem fellebbezte meg engedélyének visszavonását, és nem kért bírósági felülvizsgálatot. Ezért ezeket a panaszokat a hazai jogorvoslatok kimerítésének elmulasztása miatt az Egyezmény 35. Cikkének 1. és 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

32. Az Egyezmény 41. Cikke alapján a kérelmező 18,8 millió forint¹ vagyoni, és 13 millió forint² nem vagyoni kártérítést követelt. A Kormány vitatta az igényeket.

33. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. Úgy véli azonban, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon a Bíróság 6400 eurót ítél meg a kérelmező számára ilyen címen.

34. A Bíróság előtt felmerült költségek tekintetében a kérelmező 166666 forint³ ügyvédi díj (ezen összeg – amely 20%-os ÁFA alá esik – a kérelmező által benyújtott szerződésben került kikötésre), valamint 100000 forint⁴ adminisztrációs díj megtérítését is követelte. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdéssel kapcsolatban.

¹ 65115 euró

² 44960 euró

³ 575 euró

⁴ 345 euró

35. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult a költségek és kiadások megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy azok ténylegesen és szükségszerűen merültek fel, és összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben, a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra figyelemmel a Bíróság úgy véli, hogy a teljes követelt összeget – amely 920 eurónak felel meg – meg kell ítélni.

36. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. A felszámolási eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*,
  - (a) hogy attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, az alperes Államnak az alábbi kifizetéseket kell teljesítenie nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával:
    - (i) nem vagyoni kár tekintetében 6400 (hatezer négyszáz), eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
    - (ii) költségek és kiadások tekintetében 920 (kilencszázhusz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2009. március 24-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Sally Dollé
Hivatalvezető

Françoise Tulkens
Elnök